

ARCHITEKT

PAVEL KOSNÁČ

„Architektúra, a to akákoľvek, má byť funkčná a skvalitňovať a formovať náš život. Pri rodinnom dome je to obzvlášť náročné a citlivé. Preto sa snažím zohľadniť predstavy každého jedného z budúcich užívateľov a „vydizajnovat“ ich k ich maximálnej spokojnosti.“

Funkčnosť celku

Na čom momentálne pracuješ? Na niekoľkých projektoch, ako napríklad multifunkčná športová hala, projekty interiérov ... na stole mám práve projekt firmy Koratex, pre ktorú sme vymysleli dizajn manuál tak, aby bolo jasné, že keď niekto

vstúpi do budovy, vie, že vstúpil do obchodného domu Koratex či v Bratislave, Košiciach, Žiline alebo Trenčíne. Pracujem na niekoľkých projektoch rodinných vil. Tie navrhujeme viac-menej pre mojich priateľov a známych. Investor mi zvyčajne, keďže vie, do čoho ide, nechá pri navrhovaní voľnú ruku. Nedávno som sa dal nahovoriť na projekt rodinného domu - drevodu. Neľutujem. Objednávateľ si prial „môj“ štýl a dizajn a pomaly z toho rastie príjemná realizácia. V podstate navrhujem momentálne mestské vily, na ktorých ma práca baví, pretože v nich, opakujem, mám „voľnú ruku“.

Je to pre teba výhodnejšie, ako sa boriť s určitými obmedzeniami?

Áno. Keď navrhujem dom, dobre analyzujem prostredie, potreby a predstavy investora. Potom to stačí „len“ korigovať s majiteľom, ktorého predstavy sú často len o obsahu, nie o tvare. Snažím sa mu navrhnuť určitú formu a pretaviť jeho predstavy o obsahu do kvalitného funkčno-prevádzkového riešenia. Pretože nemôžem ignorovať jeho zvyky, musím akceptovať rytmus a fungovanie jeho rodiny... Dom nie je o tom, aby architekt

Architekt Pavel Kosnáč je autorom viacerých mestských vil, interiérov značkových predajní, reštaurácií, obytných a občianskych stavieb ako aj urbanistických štúdií

uspokojil svoje potreby, aby vytvoril fotogenickú formu dobre sa vynímajúcu na stránkach časopisov. Architektúra, a to akákoľvek, má byť funkčná a skvalitňovať a formovať náš život. Pri rodinnom dome je to obzvlášť náročné a citlivé. Preto sa snažím zohľadniť predstavy každého jedného z budúcich užívateľov a „vydizajnovať“ ich k ich maximálnej spokojnosti. Ale základom, v podstate akejkolvek novej architektúry, je rešpektovať

vnímaním architektúry dnes a, povedzme, pre desiatimi rokmi? Je to našťastie veľký rozdiel, i keď sa máme ešte stále čo učiť. Ľudia cestujú po svete, vidia architektúru, obrovská výhoda je internet, majú lepšiu predstavu o súčasnej modernej architektúre, sú vzdelanejší...

A nie niekedy až moc? Samozrejme! Niektorí sú niekedy až príliš premúdrejší, ale aj s tým sa dá „bojovať“. Pozri, keď mi niekto zaklope na dvere

Posudzovať architektúru podľa fasády nestačí

dané prostredie. Dom musí mať svoje feng-šuej. Toto slovo nerád používam, ale vyjadruje určité fungujúce zásady, a to, že dom má hlavu a päť. Dizajnovat rodinný dom je krásna práca pre architekta. Urobiť ho tak, aby boli všetci spokojní - od investora, cez úradu, pri dodržaní všetkých stavebných regulatív, profesistov a v neposlednom rade samotného architekta - je náročný proces.

V architektúre pôsobíš niekoľko rokov. Vidíš rozdiel medzi

ateliéru, väčšinou vie, čo môže odo mňa ako architekta očakávať. A ak má budúci investor inú predstavu, s ktorou sa ja ako architekt nestotožňujem, snažím sa ho naviesť správnym smerom, avšak tak, že zohľadním aj jeho požiadavky. Väčšinou docielim spokojnosť na oboch stranách. A ak sa budúci investor nestotožní s mojím štýlom tvorby, radšej od projektu upustím. Spomeniem napríklad vilu Diplomat na Kráľovom v Bratislave.

01 VILA. Bratislava, spolupráca: architektka Katarína Kosnáčová **02 OBYTNÝ SÚBOR.** Uhřetín, spolupráca: Martin Krížan **03 LETNÝ DOM.** Senec, spolupráca: architektonický ateliér Architekti

01

02

03

Príbeh začal sedlovou strechou a typickým vidieckym štýlom ako prvou predstavou investora. Investor bol ale natoľko otvorený novým veciam, že z projektu sa vyklula stavba, ktorá spĺňa všetky predstavy súčasnej modernej architektúry.

Je podľa teba architektúra vec verejná?

Určite. Možno aj preto, že či sú to EXPO - svetová výstava, majstrovstvá sveta, olympiáda, kde architekti svetového mena navrhujú úžasné stavby, ľudia

tieto stavby vidia, pohybujú sa v nich a cítia, ako fungujú, uvedomujú si ich. Na základe príkladov z zahraničia už aj u nás verejnosť cíti absenciu niečoho výnimočného v rámci architektúry.

A konečne sa stáva aj to, že sa pochvália tým, ktorý architekt im navrhol projekt.

Kde myslíš, že to u nás viezne?

My máme taký zvláštny syndróm. Každý Slovak má utkvélý pocit, že všetko vie a na všetko je samozvaným odborníkom. Architekt má u nás ťažké postavenie.

Vieš, keď ide niekto k doktorovi a ten mu predpíše liek, tak si ho dá, lebo: „Pán doktor to povedal!“ Ale ak architekt urobí nejakú budovu, tak všetci do toho kecajú. A pritom mnohí vôbec ani netužia súvislosti. A to je ten problém. Architekt akoby nemal až taký rešpekt, ako je to vo svete. Typicky slovenské správanie. To sa ale časom zmení, som si istý. Musí

prísť mladá generácia...

Si na škole, máš šancu...

Učím tam už tridsať rokov a skoro rovnaký čas mám aj svoj vlastný ateliér a projektujem. Sú tam ešte kolegovia, u ktorých som ja robil zápočty! Mnohých obdivujem, ale sú aj takí, ktorí sa vôbec nikam za ten čas neposunuli. Prestali sledovať dianie alebo sledujú málo. Chýba im nadhľad, rozhladenosť... Ale našťastie máme napríklad

jednu z najkvalitnejších knižníc. A ďalšia vec, ktorá všeobecne neprispieva k rýchlejšiemu budovaniu kvalitného kultúrneho povedomia, je ľudská závisť. V tom sme my, Slováci, priam dokonalí. **Kedysi učili na škole osobnosti architektúry, pod taktovkou ktorých bola pýcha študovať. Máme tam aj dnes niekoho takého?**

To nech posúdi mladá generácia, ktorá na fakulte študuje!

Pripravuješ výstavu...

Áno, bude v septembri na Komore architektov Slovenska a v októbri by sa mala presťahovať na FA STU. Ide v podstate o prierez mojou tridsaťročnou tvorbou. Samozrejme, nebude tam všetko, to sa ani nedá, ale to najlepšie z najlepšieho určite.

Čo ťa v poslednej dobe v rámci slovenskej architektúry potešilo?

Mne sa páči rekonštrukcia štadiónu od architekta D. Fishera. Neostal pri klasike, ale skúsil niečo nové. ■

PROFIL

Architekt **Pavel Kosnáč** absolvoval Fakultu architektúry STU v rokoch 1974-80. Po skončení FA STU nastúpil do Energoprojektu ako projektant, kde pôsobil jeden rok. Od roku 1981 pôsobí ako vysokoškolský učiteľ. Od roku 1985 má vlastný ateliér. Zameriava sa na tvorbu architektúry, interiéru, dizajnu. Je autorom viacerých mestských vil, interiérov značkových predajní, reštaurácií, obytných a občianskych stavieb ako aj urbanistických štúdií. www.kosi.sk